

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izjemši ponedeljike in dneve po praznicih, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemam za četr leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrtstopenje peti vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se vvote frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opravnistvo, na katero naj se blagovoljno postaviti naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami.

Peterburg 23. novembra. Dne 21. novembra je bil večerni napad Turkov na tretjo baterijo na Nikolajevi gori odbit, kasneje se je kanonada nadaljevala.

Carigrad 23. novembra. Mehemet-Ali poroča, da je prišel v Orhanje. Šakir paša mu je sporočil, da so bili Rusi v nečem boji pri Iviazdi blizu Etropola teheni.

Carigrad 23. novembra. Ruski general v Deve-Bojunu je Muktar-paši v Erzerum poročil, da je Kars padel, in da ruska obsedna armada maršira na Erzerum, ter ga je pozval, naj Erzerum izroči, da se mesto ne razdeva in kri ne preliva. Muktar je baje odbil ta poziv.

Vojska.

Mimo velikanskih izgub, ki jih imajo Turki v vojski vsled pobitij, ujetij in boleznj — postavljajo še vedno vojske na noge, tako da bodo Rusom še res morda precej mnogo dela ostalo, predno jih zlomijo.

Mehemet-Ali je prišel z veliko novo vojsko iz Sofije v Orhanije, od koder bodo poskušali proti Plevni Osmanu na pomoč prodirati. Tu je kmalu bojev pričakovati.

Da je Kars padel, to povedo in so zvedeli carigradski Turki še le zdaj! Hitro niso. Ali če bodo kje v kakem predstražnem boji par sto Rusov ranjenih, precej jih bodo še tist dan po telegrafu multiplicirali na vse svet.

Zanimivo je, da v Carigradu ne vedo še za gotovo, ali je Muktar poziv, naj se uda z Erzerumom, res odbil ali ga nij. Turški telegram denes pravi, da ga je „baje“ odbil (soll abgelehnt haben). To je znak, da je zveza mej osredkom in vojskami v Turčiji uže jako slaba in podrta,

Srbški glas o bulgarskem narodu.

Srbški „Istok“, pišč o vojnem položaju na Bulgarskem, pravi mej drugim: „Iz srca Bulgarske, kjer se popevajo sedaj slovenske bojne pesni in kjer se preliva kri za svobodo in sveto slovansko reč, prihajajo nepričakovana poročila. Nij naroda, kateri bi bil toliko trpel, kakor bulgarski. Vsaka ura njegovega življenja je čaša otrova, ki se po njem zliva. Pod turškim jarmom so zgubili vse, kar so še imeli: odkritosrčnost in narodno zvestobo, kakor tudi solidarnost z družimi Slovani. Roka zbesnelih pravovernih (Osmanov) je delovala tako mej Bulgari, da je denašnje bulgarsko pokolenje samo slaba senca onih bulgarskih sinov, ki so jednoč Carigrad vladali. Ali ta narod, kateremu se pokazuje pot k svobodi z belega severja, od angelskih zaščitnikov Slovanstva in kateremu

napokuje slavna bodočnost, ta narod sedi s prekrižanimi rokami, meša se s Turki, ko se bližajo Rusi in opravlja službo turškega pozvedača, goljufaje ruske naredbe. To je zares grozno! Bulgarski narod potrebuje samo roko stegniti, da bi si pridobil svobodo. 5 milijonni narod, kateri bi mogel najmanj 300.000 bojevalcev postaviti na polje in pod skušenimi ruski voditelji in njihovim orozjem bojevati, dvori sultanske moči. Nij več Bulgarov, katerih srce bi tolklo za svobodo: ljudje so tam odmrl. Ne pravimo, da so to Bulgari sami zakrivili, ne, mi jih ljubimo kakor brate in jokamo z njimi nad njihovim su enjstvom, samo ko bi tudi oni hoteli. To vse pa pravimo za to, ker nas boli, ko vidimo, da jim slovanski osvoboditelj, z daljnega severa došli Rus, pomaga, a oni sami se pred njim skrivajo. Sramota, strašna sramota! Roka se nam trese v trenutku, ko pišemo te vrstice in prosimo Boga, da bi zopet razsvetlil bulgarski narod. Še je čas! Še morejo Bulgari dokazati, da so vredni svojega Samuela in Atena! Zima se bliža in pričenja se zimska kampanija, — Bulgari, še je čas za vas, da se počaže na strani svojih osvoboditeljev! Kar se pak Srbske tiče, to . . . !“ S-n.

General-lajtenant Nikolaj Nikolajevič Obručev.

General-lajtenant Obručev, kateri je naredil vojni plan za azijsko rusko vojsko in zdaj k generalnemu štabu v Bulgarijo prišel, je bil rojen l. 1830. Odgojeval se je v prvem kadetskem oddelku, ter je bil l. 1848 povisan v Izmajlovski polk telesne straže. Leta 1852 stopi on v carsko vojno akademijo (zdaj Nikolajevska akademija generalnega štaba), kjer izvrstno dokonča tečaj in njegovo ime se vpiše v mramorno ploščo. Ko ga prestavijo v generalni štab kot divizijskega stanodelnika (Quartiermeister) druge gárdine divizije, začne Nikolaj Nikolajevič svojo delavnost na vojnem učenem poprišču. Sprva je adjunkt-profesor za vojno statistiko v Nikolajevskej akademiji generalnega štaba, potem pa profesor za katedro istega predmeta. L. 1859 je bil imenovan za polkovnika, kot načelnik divizijskega štaba. V 1861. letu se je udeleževal pri vojnem učenem društvu s častjo opravnika in člena, potem je bil pa povisan v general-majorja, ter je upravljal zadeve omenjenega društva. L. 1871 je bil Nikolaj Nikolajevič prištet mej spremstvo njegovega veličanstva. Znanje v vojnih zadevah in resni trud k daljnemu obdelovanju in dopolnovanju se očitno kaže tudi v njegovih literarnih delih. On je napisal nekaj knjig o tem predmetu, tako na pr. „Pregled rokopisov in tiskanih spominkov, ki se ozirajo na zgodovino vojne umetnosti po 1725. l.“ Poskus zgodovine vojne umetnosti v

Rusiji“, itd. Zaradi te znanosti je bil Nikolaj Nikolajevič pozvan udeležiti se preobrazovanja v vojaških rečeh, kakor: bil je zraven, ko so se odločevali opravki o prepisu vojakov stolice 10. decembra 1869 l., v komisijah ob organizaciji vojsk, da razdeli novo vojno dolžnost v carstvu in v kraljestvu poljskem, potem v komisijah, da se sestavi novo položenje o rezervi, mestnih in založnih vojskah in o dejelnej Brambi. Kakor od kraja rečeno, je general-lajtenant Nikolaj Nikolajevič Obručev izdelal plan, po katerem je bila razbita armada Muktar-paše v Aziji. Bog mu daj enako srečo tudi zdaj, ko je pozvan v štab podunavske armade v Bolgariji, da nadomestuje Nepokojščeka.

Opazke.

III.*)

Pri rešavanji izhodnjega vprašanja sta ruska vlada in narod dva faktorja, čim bolje poznavanje katerih je neobhodno potrebno tudi nam, ker nij dvoma, da se bodo razmere ostalega Slovanstva k ruskemu vsled sedanjih dogodkov znatno spremenile ter zadobile še večjo važnost, nego so jo imele do sedaj. O končnem uspehu ruskega orozja se torej ne dvomi, vpraša se pa, kako se bodo najbrž odnosili ruska vlada in narod k terjatvam onih slovanskih narodov, ki priznavajo, da so njihovi interesi neposredno zvezani z rešenjem izhodnjega pitanja, kakor je to gotovo tudi pri hrvatskem? —

Na zapadu navadno prav mnogo očitujejo ruskej državnej obliky, ne oziraje se dosti na vprašanje, je li Rusija drugače mogla dosegati do denašnjega pomena? Je li uže dozorela toliko, da more brez nevarnosti nastopiti pot, po katerem gredo zdaj bolj ali menj vsi zapadni narodi? Na prvo odgovarja ves smisel ruskega državnega razvijanja, da je kristalizacija okolo Moskevske vsled „samodržavja“ se počela in rastla, in da je slediča potem petrogradska doba le bujnija, ker se je v njej začel družiti narodni element s zapadno omiko. Se ve da, tudi tu nij šlo vselej vse pravilno in zdravo: mnogoštevilne krajnosti samodržavnega razvijanja so mari večkrat ustavljale obči napredek. Ali denašnja Rusija nam vendar dokazuje, da se razvija državna misel kljub vsem velikim zmotam ruskih vladarjev in državnikov do sedaj tako srečno, da si je brez dvoma zavarovala sedanost in bočnost.

Vse rusko državno življenje uže zdavnaj nosi v sebi zmirom bolj razvijajoče se zdatke širokih zadač, iz katerih so le nekatere srečno rešene. Mej nerešenimi zajemlje morda prvo mesto izhodnje vprašanje. Če tudi nij nastalo — kakor je trdil ondan F. Dostoevskij

*) Glej štev. 231 in 244.

— uže s početkom moskovskega carstva, vendar je starejše nego se navadno misli, in Petrova oporoka bi imela vsaj svojo raison d'être.

Do sedaj ruska vlada še nij bil nikoli popolnem pripravljena, da reši to vprašanje, ni sedaj, ko so jo — kakor je znano — okolnosti prisilile na vojsko. Še menj pa je bilo in je pripravljeno rusko občinstvo: ono je bilo posvetilo vse svoje sile na notranje svoje prerojenje. Ali vse to ne žadržava ni vlade ni naroda, da bosta tem odločne reševala vprašanje, čem večjih žrtev bode stala ta blaga odločitev.

Ne dvomi se pa, da bode mejimi rezultati sedanje vojne povečana težnja v Slovanstvu, da se nam pojasnijo in razširijo pojmi o vzajemnih odnošajih. Ona bode s silo dogodkov prodrla tudi v ruske vladne kroge, veliko bolj odločno nego je prodirala do sedaj, ko se je v tem oziru precej pogosto opažala pri ruski diplomaciji neka škodljiva neodločnost, iztekajoča nekako iz strahu pred idejami. Tedaj bode ozko spletanje brambe ruskih interesov in zadač na pr. z verskimi momenti malo po malo jelo umikati se bolj širokemu, slovanskemu.

Se jači napredok v takem smislu pa smo pričakovali v ruskem občestvu. V njem kipi obilo sil, uporno težečih, da si dobe rabe na korist občemu napredku. Razupiti nihilizem ne dokazuje nasprotnega, rodil se je marlavno za to, ker vlada bogatim silam nij dala potrebnega izhoda. In če tudi se ne da tajiti, da je nihilizem žalostna prikazan ruskega življenja, sme se vendar reči, da tudi zlato pri čiščenji izmeče umazano peno in da je ravno nihilistična pena očiten priznak, da se pod njo skriva zlato. Ruski nihilizem je torej — rekel bi — produkt mladostnega, neizkušenega ali vendar idealističnega obupavanja, idealističnega kljubu surovej obliki, ki se je mnogim kazala za čisti materijalizem.

Je pa, — kakor je nam vsem znano — tudi na zapadu neka vrsta nihilizma brez vsake idealistične osnove, česar edini ideal so denariji. Sledov takega nihilizma ima zapadno življenje veliko več nego se priznava, in ravno v njih je prava nevarnost za vsako daljno kulturno razvitje.

V ruski literaturi nij sledu temu. Zapadni, slovanofili, radikalni, vsi teže za napredkom celokupnega naroda, ter se ločijo le po sredstvih, s katerimi žele doseči namen. Za to vlada tudi glede izhodnega vprašanja v glavnih točkah enako mnenje: zapadni morajo se namreč kritičneje odnositi k zapadu, slovanofili pa bodo postali praktičnejši, videč, da prva naloga za vse Slovanstvo je v zavarovanji narodnega bitja z obzirom na dosevanje razvitje. Tega obzira sicer neke najnovije Aksakove izjave še ne kažejo, vendar znajo, da v ruskem narodu verske netrpnosti v obče nij niti v nižjih razredih in da je slovanofilsko učenje še vedno bolj ali manj teorija, katera se bode izpremenila po resničnih potrebah življenja, znaje vse to, smemo se nadjeti, da bo ravno sedaj tekoča ruska in slovanska krije jasneje napisala in posvetila nam vsem resnico, da smo bratje, katere vežejo mnogi važni skupni interesi slovanskega napredka.

Smemo torej reči, da pri svojem širokem razvitju bodo najbrž ruska vlada in narod ustavljal se sedaj manj, ko kedaj prej, na kateri si bodi način opravičenim željam za

individualno razvitje kakega slovanskega plemena. Vprašuje se pa, kaj more in ima delati hrvatski narod glede verjetnih važnih sprememb v položaju vsega Slovanstva, da si obrani, okrepi in razširi svoj delokrog v slovanski družini?

Odgovarajoč nekaj besedij na to vprašanje ne bomo se puščali v strogo politično modrovanje, ker se do sedaj Avstro-Ogerska glede izhodnega vprašanja drži neutralno in ta faktor prav malo zavisi od nas. Tudi sočutje, katero moramo kazati velikej izhodnej drami, ima bolj pasiven značaj. Aktiven je skoraj le oni del domačega dela, s katerim moremo poštenu iti naproti izhodnim dogodkom: sè skrbjo ob upravi, šolstvu, poljedelstvu, obrtniji in kupčiji. Aktivno pa je dalje tudi ono delo, katero pospešuje mejsobno poznavanje, posebno onega naroda, ki si je slovanski značaj najčisteji ohranil in vsled tega in vsled svoje mnogoštevilnosti obeta najizvirnije razvitje, t. j. oni narod, kateri bode najbolj določil tip slovanske kulture.

Važnost poznavanja ruskega naroda za nas da se dokazati tako rekoč iz prirodoslovnega stališča — katero je, se ve, ob enem tudi kulturno: V vsem organičnem svetu ima posebno važnost križanje, vsled katerega dobivajo novi organizmi večjo jakost in plemenitost, mej tem, ko se v nasprotnem slučaju proizvadajoča sila zmirom bolj izgublja ter novi organizmi glede telesne popolnosti padajo, a razumna bitja telesno in duševno. Nekaj podobnega je tudi v kulturnem življenji narodov: narodi, ki se preveč zapirajo od drugih, kakor n. pr. kitajski, dosegši neke stopnje razvitja, se nekako okamene, ali pa izumirajo, kakor n. pr. izključivi Spartiani, katerih je bilo po 3. mesenski vojski 9000 (vsi sè zemljo), sto let po Aristotelju pa ne več ko 700 (sam 100 sè zemljo).

Pri nas se, se ve, o fizičnem zapiranju govoriti ne more, pa tudi o duševnem samo v tem smislu, da od inteligencije, sprejemljivočetju kulturo, jo more celi narod sprejemati le teško, nepolno in večkrat v stanju, v katerem ne more razločevati zares koristnih elementov od škodljivih, zanj in od absolutno škodljivih, kateri sledi za vsakim kulturnim razvijanjem. Lehko se torej dogaja, da mi, mlada plemena, prejemljemo kulturo starejih narodov, tako, da izgubljamo najlepšo dobo, mladost, v katerej bi imeli dobivati si osnovo za više razvitje, nego je ono, katerega prehajajo stareji narodi. Pri velikih narodih take nevarnosti nij: za ruski narod je zapadna kultura podobna drožem, imajočem zakvasiti narodno testo, iz katerega se bo s časom gotovo dobil nov produkt višje vrste. Razpoznavajo rusko razvitje moremo se udeležiti tudi mi onih nedvomnih prednostij, katere bo imelo slovansko razvitje pred zapadnim in se smemo nadejati, da imajoč v sebi primerno več kvasa, nego ruski narod, bomo sè svojim brzim napredkom plačali mu za ona slovanska načela, katera je zapadna kultura pri nas večjidel uničila ter jih imamo iskati posebno na severu.

Vse to torej nij le teorija, mari ima praktičen namen, namreč zagotovilo, da po vojski ne bode v interesu niti ruske vlade niti naroda, da ne blagovolijo individualni razvitek katerega si bodi slovanskega plemena, ne stoječega v nasprotju s slovanstvom sploh, zagotovilo, da je za plodovitost slovanskega razvitja potrebno mejsobno poznavanje, posebno pa poznavanje plemenitega ruskega

naroda, v svojej bitnosti morda najbolj slovanskega.

Dr. Fr. J. Celestin.

Politični razgled.

Netranje dečete.

V Ljubljani 24. novembra.

Državni zbor je po končani debati o banknem statutu en dan praznoval. — Celo ustavoverne novine niso z rezultatom dozdanje debate zadovoljne. Vse s skrbjo in sumom v negotovo finančno prihodnjost gledajo.

Hrvatski listi so razljuteni na Magjare, ker so ti brutalno šli na dnevni red preko hrvatskih pravičnih zahtev gledé krajine. „Žalibote Hrvatska se prevarila u svojih pravednih nadah. Vlada Tiszina nije se pokazala pravednjom ni prijatnjom Hrvatskoj nego njezine predstavice,“ piše „Obzor“. Ali mi bi si z začudenjem upali vprašati: je li mogoče, da se je kdo ozabilen mej Hrvati za istinu česa na dejal od teh Magjarov?!

Hrvatskih zastopnikov večina je izstopila iz kluba liberalne (?) Tiszine stranke. Kaj bodo še na dalje storili, tega ne vemo. Vsa kako hočemo o tej za nas vse avstrijske Jugoslovane važnej, če prav ne veselj, stvari še več reči, kadar bode vse pojasnilo prišlo.

Vnanje države.

Ruske novine so skoraj vse zložne v tem, da Kars ostane zdaj ruska trdnjava, ruska last. — Ob jednem pa pristavlja, da glavna naloga ruske vojski je v Bulgariji, ker tu je treba Bulgare, sorodne Slovane, osvoboditi, dočim so Armenci le inorodni krščani.

V Londonu so toristični Angleži imeli svoj meeting in sklenili izreči svoje simpatije Turkom, ki „se bore za svobodo Evrope“. Rusom bodo ti sklepi malo škodovali.

Iz Francoskega se danes telegrafno poroča, da se je ustanovilo upravno ministerstvo pod predsedništvom generala Richeboneta; Banneville je prevzel vnašanje stvarij Ministerstvo ima kakor danes pred zbornico svoj program razviti.

Iz Berlina zdaj javljajo, da je bila cela historija o napadnih namerah necega Poljaka na cesarja in Bismarka, — sama sleparija. Dotični človek Lubovski je navaden golijuf in prismoda ter je sam dal pisati svojo ovadbo.

Dopisi.

Iz Maribora 23. nov. [Izv. dop.] Dne 22. t. m. zvečer so dali naši „burgarji“ na čast gospoda F. Leyjerja, kateremu so naši mestni očetje častno meščanstvo podelili, neko častno večerjo. Udeležilo se je je res lepo število gospodov vsake vrste. Šlo je neki do jednjaste ure vse v lepem redu. Ko pa je začela vinska kapljica, katere se pri takih pojedinah nikoli ne manjka, nekoliko pod lase lezti in ko so prve kapacitete odšle, so začeli toti mladi Turki prav po turško rogoviti. Namesto pušk so, to se ve, tudi stolci mogli dobrati biti. Jaz bi sicer ne omenil te stvari, ko bi ne bili ravno ti nemški Turki pred 3. tedni enemu možičku, kateremu se tudi včasi v glavi malo zavrti in pri kozarci vina tudi rad katero reče, ki bi jo lehko zamolčal, — s policaj in s preiskavo žugali in na slednje tudi res v preiskavo spravili ga, zato, ker se je predrznil v nekej krčmi dvema dunajskima Turkoma reči, da nad Ruse ne pusti zabavljati, in če nijsta takoj tiho, ju bode ven vrgel. Akoravno cel naš svet vé, da toti možek ni enega večjega nij kos „ven vreči“, vendar ne pomaga nič. Kdor se za Ruse potegne, ta se tudi za Slovana gerira in v preiskavo z njim. Radoveden sem, ali bodo od kazinskih nemških Turkov tudi katerega kam citirali.

Moj Bog, kaj bi s Slovenci storili? K smrti bi nas obsodili ona gospoda iz mariborske mošje.

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) Prihodnja predstava bude v torek 27. t. m. Predstavljala se bude tako interesantna igra v 3. dejanjih „Prestop žene“, katera se je v Parizu nad stokrat ponavljati morala; — da lje se bude ponavljala znana burka v 1. dejanji „Gluh mora biti“.

— (Dr. J. Bleiweisu) so narodni pevci predsinočnjem za god podoknico zapeli.

— (G. Waser), predsednik graške nad sodnije, je včeraj bil tukaj videti.

— (Konfisciran) je bil „Slovenec“ od četrtna zarad članka o državnozborskej obravnavi gledé nagodbe.

— (Umril) je 22. t. m. v Ljubljani Fern baron pl. Orcz, c. kr. umirovljen obrstljajtant in kamornik nadvojevode Karla Ferdinandu v 58. letu. Denes ob 11. uri dopoludne izpremili bodo vojaški dostojanstveniki tukajšnji mrtveca na kolodvor, odkoder ga potem vlak odpeljá domov na Ogersko.

— (Nova šolska knjiga.) Neutrudljivi pisatelj slovenski gosp. prof. Janez Jesenko je spisal ter na svoje stroške v „narodnej tiskarni“ natisniti dal novo, imenitno šolsko knjigo slovensko: občne zgodovine II. del, „Srednji vek“. Kolikor smo utegnili knjigo v naglici pregledati, videli smo, da nam v izbornem jeziku in v lepej, preglednej razredbi na 158. straneh opisuje najvažnejše dogodbe srednjega veka, kakor se uče po naših višjih učilnicah. Dasiravno je za sedaj pot tej knjigi v naše gimnazije in realke še zaprta (nadejamo se, da ne za večne čase! —), smo vendar prepričani, da se nemudoma uvede kot učna knjiga vsaj ondi, kjer se zgodovina slovenski predava, namreč na učiteljišči v Gorici in v Kopru. G. prof. Jesenu mora pa slovenski narod hvaležen biti na njegovem nemornem trudu in res požrtvovalnem delovanju, kajti vsako leto obogati ta vrla mož naše slovstvo z več imenitnimi knjigami. Pričakujemo, da tudi o najnovejšem delu našega zgodovinarja kak strokovnjak v našem listu iz pregovori svoje mnenje.

— (Iz Krškega) se nam 20. t. m. piše: 18. t. m. osnovala je naša prostovoljna požarna straža prvo veselico s plesom in tombolo. Prvikrat za dolgo časa, ko so domači fantje veselicu osnovali. Vse se je lepo vršilo in cela veselica imela je po vsem meščanski znacaj brez vsega takojmenovanega „noblega“ pretiranja. Lep znesek (100 gld.) je tombola požarnej kasi donesla. Le tako naprej, mladi gospodje; na meščanskih slobodnih tleh vam naj bo torišče. —c.

— (Rešitelj Turčije.) Tržaška „Edinstvo“ poroča: Nek magjarski honvedski oficir se je minolo soboto odpeljal z družino iz Trsta v Carigrad, namen njegov je, družino pustiti v Carigradu, on pa pojde k turškej armadi na bojno polje; bil je v polnej honvedskej opravi sè sabljo. Prav njega je še manjkalo tam: zdaj pa hoté ali nehoté mora Turčija izgnati Rusa iz svojih dežel ter ga potisnoti tja v sibirski led.

— (Zlata poroka.) Od šent Ilia poroča „Gosp.“: Tukaj smo 29. okt. obhajali izredno svečanost. Prišla sta 2 starca, mož in žena pridne rodbine Sorkove v Jarenini, v našo farno cerkev, kder sta po 50 letih zopet stopila pred sv. altar k poroki. Poročil ju je

njiju lastni sin Janez Sorko, župnik v Angeru. Drugi sin Alojz Sorko, župnik v Silah, je poprej pridigal in tretji sin, Karel Sorko, nadučitelj pri šent Ilu, je orgljal svojemu starejšemu bratu pri slovesnej sv. maši. To je bilo za stara zakonska veliko veselje. Stirje sinji so nja spremigli k zlatej poroki in štiri hčere, katerih vsaka pri enem bratu živi kot gospodinja. Vsem se je na licih brala velika hvaležnost in spoštovanja do ostarelih staršev!

— (Živinska kuga) se je pokazala na Ogerskem. Zato je iz več krajev od tam dovanje živine prepovedano. Na Hrvatskem kuge še nij.

Razne vesti.

* (Razbojnički na Hrvatskem.) Od dan smo poročali, kako razbojniki okolo Pakracia ropajo denar ljudem. Denes čitamo v „Agr. Ztg.“ zopet, da je bila pošta, vozeča iz Bistre v Zagreb, 20. t. m. ob 6. zvečer pri Jankomiru blizu Poduseda od razbojnikov napadena, postiljon, Ivan Papiga, je bil s se kirami strašno razmesarjen. Roparji so vzeli 1268 gld. 30 kr. Dozdaj jih še nemajo.

* (Dete umorila.) Iz Hohenwarta na Bavarskem se piše: Mlada mačeha je poslala dete pasterko po pivo. Dete je prosilo, naj mu da tudi en požirek. Namesto tega, ga je mati vdarila z vrčem tako po glavi, da je krvavo na tla padlo in kriča'o. Zdaj pa se je še le v babnici vnela krvilakomnost, vrgla se je nanje in je s kamenom takoj nabijala, da je mrtvo obležalo. Potem je mrtveca zavlekla v klet. Ali kmalu se je zvedelo za divje dejanje. Uzrok umoru je tudi, ker je dete imelo od svoje matere 3000 gld. dednega premoženja. Po tem je bila mačeha lakomna.

* (Samomor realnega učenca.) Na Dunaji se je 21. t. m. realec, petnajstlet star dečko, z revolverjem v prsi ustrelil, iz strahu, da ne bi bil kaznovan, ker so ga našli, da je nekaj nenavnega zapisoval.

* (Umorila) bi se bila rada nekova dekla v Pešti ter je v ta namen nasula v nekova lonček smodnika in mej njega pomašila šest krogel. Na vse to je sedila in potem zmés užgal. Zeló pak je iznenadil vspeh nje priprav dekleta, kajti smodnik jo je samo nekoliko osmodil — krogle, o katerih je menila, da jih bodo razstrelile život, ležale so pak še vedno na dnu lonca.

* (V českých Toplicach) praznovalo je dne 17. t. m. pet zakonskih parov svoje srebrne ženitve, mej temi sta bila dva katoliške, dva protestantske, a en par židovske vere.

* (Turški ranjeniki) rajše mrjó za ranami, kakor da bi jih pustili izrezavati; pravijo namreč, ako ostanemo vse življenje pokvake, moral bi nas rediti sultan, ki pa nema za to denarja, ako pak umremo, odprta so nam sedma nebesa sè cvetočimi dekleti in vso-koršnimi slastmi.

* (Viharij.) Z morja poročajo od raznih, zlasti severnih krajev, da je divjal zadnje dni, ko je pri nas po malo dež šel, velik vihar in ladijam nagajal.

Národnno-gospodarske stvari.

(Nove colne tarife) za mejo proti Nemškej so urejene po 100 kilo čistega blaga t. j. ne gledé na zavitke, zaboje in posodo. Colnina znaša torej pri 100 kilo kave 24 gld. (pri 1 kilo 24 kr.) pri cukru 15—20 gld., hmel je nastavljen na 5 gld., voli ali biki 4 gld., krave 1 gld. 50 kr., teleta po 75 kr. Vino tuje se bo na meji vagalo s posodo vred in od 100 kilo računilo po 12—20 gld. colnine; tuje vino se bude torej znatno podražilo, kar bo seveda našim vinogradarjem tako po volji. Žganje je nastavljen s colnino na 24 gld. od 100 kilo, likeri na 40 gld., sir na 9 gld., tkanine iz pavole na 32—90 gld., žamet in špice na 70—150 gld.; tkanine iz platna in ovčje volne na 12—150 gld.; iz žide pa na 150—300 gld. od 100 kilo;

dalje od 100 kilo železa 50 kr., od šinj 1 gld. 50 kr., od železa v šibah in palicah in od jekla (ocla) 2 gld. 50 kr. do 3 gld. 50 kr., od pleha po 4—8 gld. Brez colnine smejo k nam črez mejo: žito, moka, kruh, konji, perutina, kože, drva, oglje, srebro, zlato; le od vsakih 100 kilo rajža bo treba plačati 2 gld. To so nove tarife, kakor so jih naši ministri z ogerskimi vred nastavili, in ki bodo ob novem letu obvezljive, ako jih dunajski in ogerski državni zbor sprejmeta.

Petrolej bi plačal odslej 8 gld. v zlatu colu (prej ga je pa le 1 gld. 50 kr.) Zlasti proti temu in pa proti povisanju col na kavo so močno zavzeti vsi ubožnejši naši prebivalci, t. j. večina, in uže se iz raznih mest proti temu peticije na drž. zbor pošiljajo. Petrolej in kava bodeta namreč potem dražja, to je jasno.

Važno
je naznanilo v današnji številki Samuela Heckschera star. v Hamburgu. Ta hiša si je radi promptnega in zanesljivega izplačevanja dobitkov tu in v okolici dobro ime pridobila, ter vsacega na današnji inserat opozorjujemo.

Oznanilo.

Na Malej Štangi, okraja litiskskega, (eno uro od Litije) se prodaje 240 sežnjev svetih z žvepljenim kremencem (Schwefelkies) in svinecem po dobrej ceni. Blaga je tam prav mnogo in se vedno izkopava.

(357—1)

Jakob Končar,

iz Male Štange št. 71, okraja litiskskega.

Glavni dobitek ev.
375.000 mark.

Naznanilo

Dobitke garantira država.
sreče.

Vabilo za udeležitev dobitkinih naključeb

od države Hamburg garantirane velike denarne loterije, v katerej se bode gotovo dobilo čez

8 milijonov mark.

Dobitki te koristne denarne loterije, katera obseza vsled načrta samo 85.500 srečk so slednji: namreč 1 dobitek event. 375.000 mark, specijalno mark 250.000, 125.000, 80.000, 60.000, 50.000, 40.000, 36.000, 6 krat po 30.000 in 25.000, 10 krat po 20.000 in 15.000, 24 krat po 12.000 in 10.000, 31 krat po 8.000, 6.000 in 5000, 56 krat po 4000, 3000 in 2500, 206 krat po 2400, 2000 in 1500, 412 krat po 1200 in 1000, 1364 krat po 500, 300 in 250, 28246 krat po 200, 175, 150, 138, 124 in 120, 15839 krat po 94, 67, 55, 50, 40 in 20 mark in dobespečno čez nekaj mesecov v 7 oddelkih do gotove odločbe.

Prvo dobitkino žrebanje vršilo se bode službeno.

dné 12. in 13. decembra t. l.

in velja za-je
Cela originalna srečka samo 3 gl. 40 kr.
Pol originalne srečke " 1 " 70 "
Četr originalne srečke " — " 85 "
in razpošiljam te **od države garantirane originalne srečke** (nikakor prepovedane promese) proti **frankirane priposiljavti zneska** ali pa proti poštemu povzetku tudi na **najoddaljene kraje**.

Vsek udeležnik dobi od mene poleg svoje originalne srečke **zastonj** tudi originalni načrt z vtisnenim državnim grbom in po dovršenem žrebanju pripoji se **tako** vsacemu brez zahtevanja službeni spisek žrebanja.

Izplačevanje in razpošiljanje denarnih dobitkov

do interesentov izvršujem sam direktno in **promptno** in z **najzanesljivejšim molčanjem**.

■ Vsako naročilo more si vsak preskrbi s poštno nakaznico ali pa priporočenim pismom.

■ Obrne naj se tedaj vsak z naročilom zaupljivo do moje firme

Samuel Heckscher sen.,
bankirna in izmenjevalna pisarna
v Hamburgu. (329—7)

Tržne cene

v Ljubljani 24. novembra t.l.

Pšenica hektoliter 9 gld. 43 kr.; — rož 6 gld. 50 kr.; — ječmen 5 gld. 67 kr.; — oves 3 gld. 25 kr.; ajda 6 gld. 50 kr.; — proso 5 gld. 67 kr.; — koruza 6 gold. 60 kr.; krompir 100 kilogramov 2 gld. 86 kr.; — fižol hektoliter 7 gld. — kr.; masla kilogram — gl. 97 kr.; — mast — gld. 87 kr.; — špeh trišen — gld. 60 kr.; — špeh povojen — gld. 70 kr.; jajce po 2¹/₂ kr.; — mleka liter 7 kr.; govedinove kilogram 54 kr.; — teletnine 52 kr.; — svinsko meso 52 kr.; — sena 100 kilogramov 2 gld. 05 kr.; — slame 1 gold. 86 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 6 gold. 50 kr.; — mehka 4 gld. 50 kr.

Dunajska borza 24. novembra.

Enotni drž. dolg v bankovcih	63 gld. 65 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	67 " 15 "
Zlata renta	74 " 65 "
1860 drž. posojilo	112 " 60 "
Akcije narodne banke	812 " — "
Kreditne akcije	209 " 40 "
London	118 " 50 "
Napol.	9 " 51 "
C. kr. cekini	5 " 65 "
Srebro	106 " 20 "
Državne marke	58 " 60 "

Wenko iz Grada. — Topfer iz Linca. — Jekovec iz Karovca. — Pri Mateti: Braun iz Dunaja. — Lininger iz Grada. — Kumer iz Koperja. — Schacherl iz Dunaja. — pl. Wasser iz Grada. — Kahn iz Dunaja. — Herborn iz Trsta.

23. novembra:

Tujiči.

Pri Slonu: Hobert iz Dunaja. —

Marli v Ljubljani
od 20. do 22. novembra:

Bazar Friedmann

N Dunaja Praterstrasse št. 26,
tukaj

je bil odprt včeraj.

Ondi je najti veliko skladišče izdelkov od usnja, lesa, stekla in brona, potovalnih potrebščin, pôtlar igrač in mnogo

zimske tkanine,

n. pr.: jopiči, hlače, nogovice, papuče, itd., itd. ter obično takih stvari, ki so zelo pripravne za darila — vse to po neznano nizkih cenah in izvrstne kakovosti.

Osobito si usojam opozoriti na svoja oblačila od

nepredene svile,

n. pr.: spodnje obleke, jopiče, hlače, nogovice in obuvice, katere so priporočili najslavnnejši zdravniki za vrlo zdrave, ter sem si jaz kupil patent za njih prodavanje.

Sè poštovanjem
(355—2)

Bazar Friedmann,
Anton Fischer.

Pozič!

Dobrodeleni bazar na Dunaji

prodaje za podporo po vojski rusko-turškej osiromašenih rodbin te predmete, kateri ne bi imeli o božiči pri nobene hiši manj kati, ker jim je cena čudovito nizka ter znaša samo

5 gld. 75 kr. a. v.

■ Predmetje so:

- 1 majhen eleganten klavir, na kateri mogó celo dečaki in deklete igrati najlepše komade.
- 1 dunajsko gledališče, kjer precej v prvem dejanju vzame hudič žida ter ga nese v peklo.
- 25 brillantnih ozaljškov za božično drevesce.
- 25 svečic, ki se imajo prižgati na božično drevesce.
- 25 brillantnih svečnikov, kateri se obesijo na božično drevesce.
- 1 kitajsk mandarin, ki napravlja 14 skokov.
- 1 mično opravljena punica, ki se peljá v vrbaščeku umetljeno pletenem ter vpije, breca in se gibuje.

- 1 krasen perzišk voz, ki ga pelja navadna koza.
- 1 benetsko ognjišče — ako pritisneš, poskoči vén začaran kraljevič.
- 1 šimpanza (opica), ki ministru kaže jezik.
- 1 orientalska gajba s tremi premičnimi in pevajočimi nežnimi ptički.
- 1 egiptsk stražnica, pred katero sem ter tija hodi stražnik.
- 1 začaran malin, kateremu se mora vsak smijati.
- 2 lični škatljici, v katerih najdejo mnogo zabavnih stvari otroci katerih si koli let.

87 predmetov.

Vseh tu navedenih 87 velékrasnih predmetov stoji vkupe samo **5 gld. 75 kr. a. v.**

Kdor si jih omisli, pripravi si z malim denarjem pribornih in lepih božičnih daril ter ob jednem izvršuje delo clovekoljubja.

Naslov:

Erster Wiener Weihnachts-Bazar,
Wien, Stadt, Elisabethstrasse 26.

Pošilja se s povzetjem ali pa za gotov denar. (337—3)

Gostilna v Zgornjej Šiški,

hišna št. 43 s tremi sobami, kuhinjo in z vso go-stilniško pripravo se daje v najem. — Ravno tam se prodaje za nizko ceno 70 prav lepih kostanjevih dreves. Natančnejše se izvē pri lastniku v taistej hiši. (345—3)

C. Wanischa

novosnegnega, rokodelnega, konfekcijskega, suknenevga in platnenega blaga zaloga

v Ljubljani, na mestnem trgu 7, priporoča zaradi započete zimske dobe svoje popolnem izbrane sklage po zelo zmanjšanej ceni. Tudi na izbiro za (346—2)

SV. Miklavža darila.

Primerke s pošto pošiljam hitro.

Važno za vse, ki imajo

svetilke!

Najboljše

svetilke s petrolejem in oljem je izumil

c. kr. privilegirani popravljalec svetilk

Alojzij Greul.

Vse vrst svetilk mogó se tako izpremeniti, da se dadé vžgati s klinčkom ter nij treba jemati strani ni cilindra ni stresice, kar je gotovo zelo pripravno. Ob jednem tudi dobode luč mnogo lepsi plamen in nij se batí, da bi počel cilinder ali da bi v obče luč le slabu brlela. **Popravljana** izvršen takoj, ako kedó želi, ter prosim, da se takova naročila izvolijo pošiljati v hotel „K Slonu“, sobna št. 20.

V. Wenko,

Jedini poublaščeni popravljalec svetilk za Kranjsko in Istro. (356—1)

Samo z nakazanimi novci se more naročiti:

H. snopič

slov. narodnih pesnij.

Na 22 straneh velike 8° obsegajo 22 manj poznanih, četveroglasno upravljениh domačink. Cena 90 kr. Novi gg. naročniki dobé I. in II. snopič za 1 gld. 50 kr. — Gluba pisma in listnice se prezirajo. Kanal (Primorsko).

(334—5) **Josip Kocijancič.**

Klaviature,

katere 4 do 200 komadov igrajo z ekspresijoni ali ne, mandolino, bobne, igrajoče zvončke, kastagnete, nebeske glasove, itd.

Tobakire z godbo,

katere igrajo 2 do 16 komadov, necessaires, stojala za cigare, švicarske hišice, fotografiske albume, črnihnik, rokovične omarice, težnike za pisma, cvetlične vase, cigaren-etuise, tabačne škatljice, delovne mize, sklenice, kupice za pivo, listnice, stole, itd., vse z godbo. Vedno najnovejše priporoča

J. H. Heller, Bern.

Vsi izdelki, v katerih nij zapisano moje ime, so ponarejeni; priporočam tedaj vsakemu, da se obrne naravnost do mene. Cenike razpošiljam franco. (338—2)

Dr. Anton Binter,

(352—2)

bivai sekundarij deželne bôlnice v Ljubljani in ces. kr. zdravilski asistent, naznani p. t. občinstvu, da se je v Radovljici naselil.

Nij brez vse vrednosti,

nego praktično in solidno

božične darile

dečakom in dekletem primerno, obsegajoče mnogo zanimljivih stvari,

vse to za malo

5 gold. 60.

V zbirki najdeš

1 urejen bazar.

1 nož, vilice in žlica od kovine,

ki ostane vedno svetla.

1 železničen vlak od kovine, ki gré

in žvižga.

1 mehaničen izurjen konj (à la Renz), ki se na zapoved pre-

miče, za otroke vrlo zanimljiv.

1 Domino-igra, velika in lepa.

1 velika knjiga s podobami ter

návodi za pisanje, čitanje in ra-

čunanje, sé zagonetkami, izreki

in krasnimi barvanimi slikami.

1 majhena čudezna ploča ali žive

podobe, vrlo zabavno.

1 klavir s tipkami od ponarejene

slonove kosti in z návodom ter

notami.

1 umetljeno izdelan angel za božično drevesce

zelo pozlačen ter prekrasen.

1 bojišče, Rusi in Turki s premič-

nimi topovi, vse od kovin fino

pobarvano.

1 velika púica, opravljena po

najnovejši šegi, s klobukom in

zavojem.

1 svečnikov za božično drevesce

od niklja.

1 svečic, za-nje primernih.

3 japonske svetilke.

4 lični skatujice sè slaščicami.

50 brijantnih záklopek, na katere

se mogó po drevescu razobesiti

razne stvari.

12 okroglih reflektorov, barvanih.

12 komadov fantastičnega ovččja.

(354—2)

Naslov: Spezialitaten-Magazin,
WIEN, Kärntnerstrasse Nr. 59.

Pošiljamo za gotov denar ali s povzetjem.

Lastnina in tisk Narodne tiskarne.